

DRAŽIČKY

17.-26.8. 1990

Nazdar lidičkové.

Vítejte na stránkách naší kroniky. Jejich historie začíná právě teď, ale historie lidiček, kteří to všechno začali je už v tuto dobu stará.

Všechno to dobrodružství začalo už v létě roku 1990.

Tehdy se hrstka statečných pustila do nerovného boje s lidmi, přírodou a fyzikálními zákony, aby z tohoto boje vyšli zoceleni a připraveni na další dobrodružství.

A toto je jejich příběh.

A máme tu první rok naší existence.

Tak nejdříve bych asi mohl představit ty co to všechno spáchali.

(pořadí je čistě náhodné)

Milan Veselý a jeho budoucí choť Radka ,Pavel Kinc ,paní Veselá ,paní Chotovinská ,Přemek Zděnovec ,Jindřiška Pindruš Pokorná ,

Tak to byli ti slavní a teď ti bez kterých by to všechno byl jen shluk vedoucích. Za cvičence Vám chci představit:

(opět zcela náhodně)

Šonka Josef ,Dohnal Petr,Slabý Jiří ,Kincová Petra ,Kahounová Simona, Vrzalová Jana ,Dušek Ladislav ,Dušková Pavla ,Smrčinová Jana ,Šiška Pavel , Zemanová Štěpánka , Zemanová Lucka , Brožek Pavel ,Navrátil Matěj ,Brožek Tomáš,Hrkal Pavel,Chotovinský Ondřej ,Chotovinský Jan. Tak to je úplný seznam nás 18-ti čl obřadníků.

Nyní nějaké všeobecnosti. Stanová základna se nachází blízko obce Dražičky. Je to vcelku zapadlá stanová základna, kterou vlastní pionýři či jiná havěť. Voda je všeho všudy v údolí a přístup k ní je dost nepříjemný, zvláště s barelem na zádech a jazykem na zemi je to dosti nepříjemná cesta, ale i to patří ke kouzlu této základny.

Zato koupání v místní hasičské nádrži nám zcela vynahradilo všechno utrpení obzvláště když se na nás přišla podívat celá vesnice i s okolními samotami i to mělo své kouzlo.

Obklopeni lesy a loukami jsme brázdili krajinu křížem krážem.

Chodili jsme doprava i doleva, nahoru i dolů, vpřed i vzad. Bylo nám horko i zima, však mráz jsme nepoznali. Vstávali jsme brzo a chodili spát pozdě, někdy vůbec. Běhali jsme, chodili. Plazili i skákali. Na postel padali unaveni a přesto jsme se každé ráno s elánem vypořádali ze stanů a dál jsme bojovali s nepřízní počasí i fyzikálních zákonů.

Hned po ránu do nás nacpali nějaké jídlo, mimochodem bylo vynikající, a vyslali na nějaký pokud možno zcela nepřístupný bod. A mi zase chodili nahoru a dolů, doprava i doleva, vpřed i vzad a stále do nekonečna. A někdy jsme při tom vypadali dost divně. (viz foto)

*Ještě než se vrhnu do popisování veškerého dění, napadlo mně že by se sem hodila i nějaká ta fotodokumentace. Tak tady ji máte!
Úsudek o lidech na momentkách si udělejte radši sami.*

*A teď něco blíže o tom co s námi nebožáky prováděli.
Zatracená skleróza.Moment juknu do poznámek.A tady to je.*

Úplně první tábor - úspěšný start

17.-26.8. 1990 stanová základna Dražičky

Bohužel z tohoto roku nám zůstalo jen málo zpráv a tak jen útržkovitě.

*Hned první den se nám rozběhla etapová hra na motivy knihy L.Stevensona
Osrov pokladů.*

*V pondělí se táborníci vydali na celodenní pochod.S číslí na zádech,odvahou
v srdci a pohyby tiššími než panter se snažili skolit co nejvíce kolegů.Bohužel
jim byli zakázány šišky,klacky ap.*

*Cestou ještě stihli rozbít tábor ,napapat se a po cestě domů ještě plnili různé
úkoly.*

V úterý vypukla Zlatá horečka. Desítky zběsilých prospektorů se nahrnuli do zlato nosného potoka a snažili se vytrhnout maticke zemi co možná největší valouny zlata a některým se velmi dařilo.

Po dokonalém zplundrování potoka se už jen vážilo, obchodovalo, utrácelo, nakupovalo a kšeftovalo. Ti obratnější obchodníci si za docela slušný obnos mohli zatroubit na trubku. Jiní naopak vyhazovali peníze za bonbony, cukrovinky a další zbytečnosti. Dokonce se našli i takoví zhýralci, kteří prohráli peníze v kasínu a prošustrovali v baru.

Čtvrtek byl ve znamení lehkootletických závodů.

Mimo jiné sem patřil běh trojnohých ,závody v pytlích ,hod spacím pytlem a běh pod překážkami.

A v pátek jsme byli zálesáky. Teda zálesáky jsme byli celý tábor ,ale v pátek nás testovali jestli nejsme nějaký /grýnhorni/ nebo co.

A navíc tomu říkali zálesácký desetiboj . Nevim proč desetiboj ,když jsem si vzpomněl jen na 5 slovy pět disciplín . Bylo to poznávání květin , dřevin a ptactva ,uzlování a odlívání stop zvíře.

*V pátek večer byla slavnostně ukončena etapová hra Ostrov pokladů, čímž i prakticky skončil 1. letní tábor T.J. Spartak S.Ú.
Ceny byly rozdány, písně dozpívány a my se už těšili na další rok.*

*Ale než se s vámi rozločím , rád bych vám nabýdl vzpomínky jednoho z účastníků na noční hlídku , jak je popsal ve své slohové práci.
Byla napsána asi v 5. ročníku.*

Hlídka plná stachu

Na pionýrském táboře byli hlídky každý den. Poslední noc jsem ji měl já. Tahle noc byla nejstrašnější z celého tábora.

Když mi předali hlídku , byly tři hodiny. Hrozná zima a tma jak v pytli. Sedl jsem si do jídelny a žvikal sušenku. Každou chvíli něco zašramotilo- ve spíži byly myši. Odevšad se ozývali zvuky. Od řeky vytlí psa , z louky cvrkot.

Náhle slyším kroky kolem jídelny. Olejová lampa v kuchyni jasně svítila. Já vzal klacek do ruky a šel se podívat. Kroky se zastavili a já uslyšel vrzání dveří. Těžké boty dupali na dřevěné podlaze. TIK-TAK , TIK-TAK , tikali klidně hodinky.

A zase se kroky přiblížili dup-dup. Vyběhnu před jídelnu a v ruce mám klacek. Zastavím se a vyčkávám. Mám se jít podívat , nebo to ohlásit vedoucímu. Zvědavost přemohla strach a já se šel podívat.

A co se nestalo , ve spíži stojí hlavní vedoucí a ptá se : "Co se ti stalo , že jsi tak vyděšený ?"

Předávám hlídku a jdu spát. Ale nemohl jsem usnout , protože jsem byl tolik vyděšen a strachy jsem skoro nedýchal.

Takhle si pamatují svůj pobyt na 1.LT někteří z jeho účastníků.

*To je asi tak vše o prvním roku naší existence. A co bylo dál.
Jestli to chcete vědět obraťte na další stránky a vychutnejte si
tento příběh až do konce. (dyk von konec nemá!!)*

